

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
În străinătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șlr mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Să fim creștini!

Este deadreptul revoltător, cât de puțin își dau seama credincioșii noștri de marea însemnătate a gazetelor creștine. Fiecare meserie și bransă își are astăzi gazeta sa: tipograful, măsarii, păpușarii, zidarii, croitorii, bărbierii, până și măturătorii de stradă. Mai mult, fiecare meserie și bransă își ține de a sa datorie să-și susțină și să-și sprijinească gazeta.

Creștinii ortodocși dela noi din țară își au gazeta lor „Lumina Satelor“, pe care și-o sprijinesc cu toate puterile. Romano-catolicii unguri au mai multe reviste și gazete, cari trăiesc toate, și încă foarte bine. Tot asemenea reformații unguri. Ungurii, ca națiune minoritară dela noi din țară, au o mulțime de ziare zilnice, pe cari și-le susțin cu tot prețul. Sașii sunt cel mai disciplinat popor dela noi din țară. Ce le zice preotul, e zis. Ei, pe lângă aceea că plătesc dare bisericească mai mare decât cea către stat, de care noi, Românii uniți, suntem scutiți, își mai susțin și toate revistele și gazetele lor. Pocăiții dau zeciuală și-și sprijinesc gazetele, revistele și cărțile lor.

Vă întrebăm deci, dragi cetitori, pentrucă numai noi Românii uniți nu suntem în stare să ne susținem singura gazetă poporală pe care o avem: „Unirea Poporului“, care de 16 ani vă luminează mințile și vă primenește sufletul?

Ni-e și greu să vă mai rugăm, ca să vă plătiți abonamentul, atâta v'am tot rugat. Cu toate acestea nu ni-l trimiteți, iară noi azi-mâne vom fi siliți, nu numai să vă oprim trimiterea gazetei, ci chiar să nu o mai tipărim, de loc, pentrucă dacă nu plătiți D. Voastră abonamentele, nici noi nu avem cu ce plăti hârtia, tiparul, poșta, administrația, cvartirul, lumina, încălzitul, ba nici cerneala și penițele. Toate acestea costează bani, pe cari nimenea nu ni-le dă în cinste. Noi nu suntem gazeta unui partid, care să ne susțină, nici statul nu ne dă nici un ajutor.

A fura e păcat împotriva poruncii dumnezeiești. Credeți că a fura hârtia, tiparul, banii pentru poșta, banii ce se plătesc la ceice administrează această gazetă, a fura munca noastră de 16 ani, nu e păcat?

A omori un om, e păcat de moarte, ba e păcat strigător la cer. D'apoi

oare a a omori o gazetă, și încă o gazetă despre care nici unul nu ați spus decât numai cuvinte bune?

Noi v'am trimis până acuma gazeta, pe așteptare, în credința că avem de a face cu oameni de omenie. Pentru cei mai mulți dintre D. Voastră a stat bun preotul din sat. Iar acum, după ce ați cetit ani de-a rândul gazeta în cinste, credeți că este lucru cinstit a vă astupa urechile și a nu zice nimica? Pentru Dumnezeu, d'apoi acolo am ajuns?

Papa Pius X. a spus: „Zadarnic zidiți biserici, zadarnic țineți misiuni, zadarnic întemeiați școli; toate faptele voastre bune se nimicesc, toate opiniile voastre sunt zadarnice, dacă în acelaș timp nu veți ști mână arma defensivă și ofensivă a presei creștine“. Papa Benedict XV. a spus: „Nu armatele, ci presa a hotărât în groaznică încăierare a popoarelor.“ Papa Pius XI a spus: „Presa este în zilele noastre una dintre puterile cele mai mari, fiindcă ea poate deveni atât cea mai primejdioasă cât și cea mai binefăcătoare putere a vieții și a bisericii. Nici odată nu veți putea face destul pentru presa bună“. — Iară D. Voastră, cetitorii noștri, pe cari noi v'am crezut, căroră ne-am jertfit tot ce am avut mai bun, acum, în loc să ne susțineți, ne omoriți cu voia? Se poate atâta nerecunoștință? Se poate atâta păcătoșenie?

Noi ne-am făcut datoria și ni-o facem și acuma. D. Voastră faceți după cum vă trage inima. Un lucru să știți însă: Dumnezeu răsplătește binele și pedepsește păcatul.

Tot ce vă rugăm pe D. Voastră, restanțierii, e, să fiți creștini și să țineți poruncile dumnezeiești cari spun: nu fura, nu omori.

Conferințe. În Duminica trecută, s'au ținut la Blaj, în Sala de gimnastică a liceului de băieți, două conferințe. Înainte de masă a vorbit d. prof. Modorcea, despre apărarea contra atacurilor aeriene. — După masă a vorbit pâr. Neda, profesor la Academia de teologie, iar pâr. prof. Dr. Ioan Suciu a explicat câteva proiecțiuni din viața de muncă și dragoste creștinească, pe care o duc misionarii îngrijind pe leproși. — Conferința din urmă s'a ținut în cadrele „Reuniunii femeilor române gr. cat. din Blaj“.

Ziua Unirii la Blaj

Ziua împlinirii alor 16 ani dela unirea Ardealului cu Patria Mamă, s'a sărbătorit în orașul nostru cu toată pompa cuvenită. Blajul are îngropate între zidurile sale multe și minunate amintiri din viața neamului de dinainte de războiu. Anul acesta, sufletul din trecut al Blajului a renăscut par'că, desvăluind marea zi de 1 Dec. 1918.

De dimineață s'a slujit o liturgie în catedrală, la care au asistat corpul profesoral al școlilor din Blaj, autoritățile civile și militare în frunte cu d. S. Gîzdavu, prefectul județului, maior Petrescu, comandantul legiunii de jandarmi, maior Bărbulescu, comandantul centrului de instrucție prer Regimentară Târnava Mică, mult și ales public. Cântă corul Academiei de Teologie sub conducerea dlui prof. Celestin Cherebețiu. La sfârșit s'a cântat un *te Deum*, după care, întreaga asistență a trecut în curtea liceului de băieți.

Curtea liceului e închisă de zidurile cari altădată au adăpostit pe acei cari prin munca lor au contribuit la înfăptuirea acestei mărețe zile, și prin ferestrele căruia par'că privesc și acum ochii acelora cari au trezit conștiința națională a neamului. Aici s'au strâns elevii și elevele tuturor școlilor, autoritățile și public mult.

Corul liceului de băieți sub conducerea dlui prof. Toduța, a intonat mai întâiu Imnul Regal. Din balconul unei aripi a liceului s'au declamat trei poezii patriotice. Au declamat elevii: Damian Ilie — În Alba-Iulia de P. Dulfu, — Oniga Teodor — Soldat murind de Nichifor Crainic și Blăjan Nicolae — Un cântec de azi de Nichifor Crainic.

D. prof. Comșa a ținut apoi o vorbire despre însemnătatea zilei și în legătură cu ea despre revizionismul vecinilor dela Tisa.

Rev. Dr. Victor Macaveșu, canonic mitropolitan, martor și părtaș al faptelor din ziua Unirii, își îndreaptă gândul către I. P. Sf. Mitropolit Vasile, fost președinte al Comitetului Național din Blaj în 1918. Evocă apoi câteva amintiri intime, strâns legate de măreța zi. Compară apoi suferințele de azi cu suferințele dinainte de 1 Dec. 1918, și spune: »Să ne ținem rădăcinile noastre să nu se mai întoarcă vremile dinainte de războiu«, pentru înălțarea cărei posibilități, toți trebuie să facem zid de apărare.

Despre însemnătatea zilei mai vorbesc dd. maior Bărbulescu și prefect S. Gîzdavu care și-a început astfel cuvântarea: »Ne-am

adunat cu toții aci, desbrăcați de orice calitate în afară de cea de Români. Dsa a arătat îndatoririle noastre, acum, liberi în țară liberă.

După cuvântări, mulțimea a defilat în ordine pe străzile orașului.

În aceeași zi, la fiecare școală în parte, profesorii au vorbit elevilor despre însemnătatea zilei.

Diavolul este dușmanul nostru

„Imbrăcați-vă întru toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva meșteșugirilor diavolului”. Din apostolul duminicii a 27-a după Rusalii sau a 10-a după Înălțarea sf. Cruci. (Efeseni 6, 10—17).

Cuvintele acestea ale sf. apostol Pavel sunt o dovadă cât se poate de bună că diavolul ce mare dușman ne este, pentru că altfel sf. Pavel nu ne-ar îndemna, să ne îmbrăcăm întru toate armele lui Dumnezeu. Și apoi continuă sf. apostol: »pentru că nu avem a lupta împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva căpeteniilor și împotriva stăpânilor întunecului veacului acestuia, împotriva duhurilor răutății celor de sub ceriu.

Să vedem așadar, întrucât ne sunt dușmani diavolii.

1) Mulți sfinți Părinți susțin că noi oamenii vom ocupa în ceriuri locul îngerilor celor răi, adică a diavolilor. În cazul

acesta e explicabilă ura și invidia diavolilor împotriva noastră. De aceea și zice marele filosof, Toma de Aquino, că împrejurarea că fapte făcute din țărână sunt menite să ocupe locul lor din ceriuri, îi doare mai tare pe diavoli decât flacărele iadului. Iară sf. Vasile cel Mare spune că diavolii de aceea ne urăsc atât de mult, fiindcă altfel nu-și pot arăta ura ce o nutresc împotriva lui Dumnezeu. Că apoi cât de mult au urlat diavolii pe oameni, se vede din multele uneltiri împotriva noastră, răpindu-ne credința cea adevărată, libertatea, cultura, bunăstarea, pacea, cu un cuvânt toate bunurile trupesti și sufletești.

2) Pe Adam și Eva cine l-a scos din paradis? Iar despre Iuda Iscarioteanul oare nu ni-o spune clar sf. evanghelist Ioan că »după ce a luat bucătura, a intrat în el satana» (13, 27)? Iar dacă diavolul a fost în stare și a avut obrăznicia să-l ispitească până și pe Domnul nostru Isus Hristos, cum credeți, iubiți creștini, că ne va cruța pe noi? Așadar e foarte ușor de înțeles că diavolul nu ne cruță ci-și dă toată simțința să ne ispitească și să ne facă rău. De aceea ne și face atenți sf. Petru zicând: »Fi-ți treji, privegheați, pentru că potrivnicul vostru, diavolul, umblă ca un leu răcnind, căutând pe cine să înghită» (1. 5, 8). Fapt e că, precum ne dă, încă la naștere, Dumnezeu câte un inger păzitor, tot așa ne dă și diavolul, tot atunci, și câte un diavol, care ne ispitește într'una și umblă să ne câștige pentru iad.

3) Mai mult, diavolul ne poate face pagube chiar și în avere. Dovadă este istoria dreptului Iov, ale cărui oi au fost mistuite de foc, iară boii, cămilele și asinele i-le-au răpit neamuri străine; casa unde ședeau și se ospătau feciorii și fetele lui, a fost sguduită de o puternică vijelie și s'a prăbușit așa că a omorât pe cei din casă. Dacă diavolul a făcut-o aceasta cu

Iov, credeți că nu o va face cu noi, cu atât mai ales că el bine știe că noi nu vom fi atât de statornici în credință ca Iov, care, auzind de toate nenorocirile acestea și căzând cu fața la pământ, s'a închinat Domnului și a zis: »Gol am ieșit din pântecul maicii mele, gol mă voi întoarce în pământ. Domnul a dat, Domnul a luat. Cum a plăcut Domnului, așa s'a făcut. Fie numele Domnului binecuvântat»

4) Mai avan îi atacă diavolul pe conducătorii bisericii, pentru că de o parte bine știe că »bate-voiu păstorul și se vor risipi oile», iară de alta, pentru că preoții sunt aceia cari se străduiesc mai mult în a nimici împărăția diavolului. De altfel aceasta a spus-o înainte Domnul nostru Isus Hristos, de aceea și-a ridicat biserica pe o piatră, pe care porțile iadului nu o vor putea birui (Matei 16, 18) și tot așa a zis către Petru: »Simone, Simone, iată satana v'a cerut pe voi să vă cearnă ca grâul; dară eu m'am rugat pentru tine, să nu scadă credința ta; și tu, după-ce te vei fi întors, întărește pe frații tăi» (Luca 22, 31 și 32). Și mai știe apoi diavolul că pe el și pe slujitorii lui, Domnul nostru Isus Hristos dimpreună cu sfinții îi vor judeca, după-cum ni-se spune la I. Corinteni 6, 3: »Anu știți că pe îngeri vom să-i judecăm?»

Și acum, cum ne putem scăpa de diavolul?

Prin ținerea poruncilor dumnezeiești și bisericesti, prin hotărîrea tare de a nu păcătui, prin ferirea și izgonirea din sufletul nostru până și a gândurilor rele, prin spovedanii cât mai bune și mai multe și, mai ales, prin împărțirea cât mai deasă cu sfântul trup și sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. O scurtă rugăciune ca: »Doamne, nu mă lăsa», »Isuse Hristoase, mântuieș-

„Foița UNIRII POPORULUI”

Doamna Raveca și domnul Trifon în satul lor

(Urmare și sfârșit)

Cât ce se desprimăvără, zidarii veniră să strice casa și să-i mute peretii, ca să facă loc pentru *mâncătoare* și *culcătoare*, iar până să se facă cea nouă cu *coșnele* și cu *revereanda*, doamna Raveca și domnul Trifon se adăpostiră în grajdul cel mai mare, unde încăpură cu „*nobăla*” și cu oglindă eu tot; iar boii și vaca încăpeau bine în grajdul cel mic, și încă mai era loc.

Prin *hâmbar*, încă începuseră a se face loc, și tot așa prin coșare, căci cucuruzul din pod îl dară, parte țiganilor cărămizari, parte zidarilor, ca să nu stea tot eu mâna în „*bughilar*”.

Pentru uși și ferestre la toate *mâncătoarele* și *culcătoarele*, dase toți banii de pe boii pe cari îi vânduse în iarnă, cei de pe vaci și cei de pe fân; iar pentru escalelă lemne trebuia altă pereche de boi, altă vacă și altă șură de fân; dar atunci eu ce să mai lucrez și eu ce să-și aducă cărămida acasă. Se sfătui deci cu Raveca, să meargă la Valeri măcelarul, — care nu de mult venise din America cu o frumoasă sumuliță de bani — ca să-i

ceară împrumut vre-o 40 de mii, căci din bancă nu dedeau de-ai fi avut chiar pe *solgăbirdul* și pe *fișpanul*. Valeri îi dădu, dar eu contract, ca el să folosească via, până când i se va înapoia suma întregă.

Trifon întrebă pe Raveca, iar ea zise: — Hai să i-o dăm, că în vara asta și așa n'o putem noi lucra, eu dărăveala asta cu casa. Până pe anul viitor îi vom face, că doară pivnița noastră... grajdul nostru... cotețul... hâmbarul... șopru... — și dacă sunt goale acum, se vor umplea ele iară.

Socoteala era făcută. Valeri începu să lucreze via, iar după îmbălitul grâului casa era ridicată și pusă sub acoperiș. Patru încăperi și o bucătărie, căci pentru „*revereanda*” nu era loc nici în curte și nici în „*bughilar*”.

Dar până mai largiră și pivnița, până făcură fundament nou de beton armat, ba trepte și ușe la pivniță, ba la bucătărie, ba traverse, ba încă vre-o câteva mii de cărămizi pentru bolta pivniței, ba scânduri pentru padiment, ba uns, ba alta, mai trebuiră alte 60 de mii. Valeri i-le dădu și acelea, pe lângă un alt contract, ca să-i lase în folosință grădina și livada dela moară.

Ce era să facă bietul Trifon? Cu casa neisprăvită nu putea sta. Trebuia să gate, dacă s'a apucat. Dar în sfârșit, pela ziua Crucii intrară în casa cea nouă.

Bucate nu mai avea. Porei, miei de Crăciun, boii slăbiseră de atâta mânat, de abia își

mai împleteceau picioarele. Lui Ion și Fritii trebuiau să le plătească și simbria din anul trecut, apoi lemne de foc, suptoare în casă și la bucătărie, lampe și alte multe mărunțuri, bietul Trifon trebuia să vândă și boii cei slabi cari îi mai avea și vaca, de oarece Valeri nu-i mai dădea, decât dacă îl face pe vie pe grădină și livadă contract la notarul public, și să i-le pună pe numele lui.

— Hai să le punem, — zise Raveca — doar pământ avem noi destul unde să ne facem vie și unde să punem pomi, numai sănătoși să fim.

Zis și făcut. Valeri își plăti fatabularea, rămase stăpân pe vie, pe grădină și pe livadă, și mai dădu lui Trifon 12 mii de lei, din cari își mai făcu năcazurile cele de toamnă, cum e vorba; dar vaca tot nu putu scăpa nevândută.

Un bou însă, din zi în zi slăbea și nu mai mânca. Chemă pe doctorul de vite, și acela îi spuse că i-s'au întins prea tare vinele de prea multa muncă, sau poate chiar s'a rupt ceva în el de prea marea povară. Îl sfătui să-l vândă, dacă nu vrea să rămână fără el.

Să-l vândă? Dar cine cumpără un bou bătăg? Ba chiar și de-i va putea vinde la oraș, la cei cari fac săpun, ce va face cu eelalalt? Îl va îngrășa și îl va da la vre-un fleșer? — Dar și acela tot pe calea soțului său merge. A cărat prea multă cărămidă cu ei și prea multe și grele cărăușii a făcut cu ei, de i-s'au stricat boii. Ca să nu rămână eu

te-mă», »Sfântă Cruce, scapă-mă», »Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-mă» este, de cele mai multe ori, de ajuns ca să ne scăpăm de el. Să le spunem însă din adâncul sufletului și cu toată evlavie și credință.

Părintele Iuliu

La Mediaș s'a desvelit bustul lui Axente Sever

Duminecă, în 2 i. c., s'a desvelit la Mediaș, în piața Regele Ferdinand, bustul tribunului dela 48 Axente Sever. Desvelirea s'a făcut în fața unor mulțimi cum n'a văzut Mediașul de când există. Țărani, grupuri întregi, din toate comunele din jur și chiar și din cele mai depărtate.

Din partea guvernului a fost de față d. Titus Gane, secretar general în ministerul sănătății. Academia română și Universitatea din Cluj, a fost reprezentată de d. prof. univ. Sextil Pușcariu.

Protopopii români din localitate au slujit o slujbă religioasă după care s'a făcut desvelirea bustului. În acel moment cei peste 10000 de asistenți, au intonat deodată „Deșteaptă-te române”.

Au vorbit apoi prot. Ioan Crăciun în numele bis., ort. preot. Ioan Rinea în numele bis. unite, Dr. Titus Gane în numele guvernului ș. a.

La banchet a vorbit frumos despre figura marelui tribun, d. Sextil Pușcariu prof. univ. Amintim că bustul a fost lucrat de fiul acestuia, talentatul sculptor d. Radu Pușcariu.

Prin telegrafie fără fir din fundul mării. Un rus a făcut niște interesante experiențe în fundul mării. De acolo din apă, el a comunicat cu cel de pe uscat prin telegrafie fără fir, și s'au înțeles foarte bine.

† Regele Alexandru al Jugoslaviei

(Urmare)

Alexandru s'a născut la 17 Decembrie 1888 în Cetinje, capitala regatului liliplutian al moșului său Nichita. Fiind tatăl său în exil, până la 1903 — când a fost chemat să ocupe tronul strămoșilor săi — prințul Alexandru petrecu și el în afară de granițele Serbiei de atunci. Pentru a-și câștiga instrucția militară necesară, tatăl său îl trimise să urmeze vestita școală a corpului de cadeți din Petrograd. După alegerea de rege a tatălui său, Alexandru se strămută și el la Belgrad, împreună cu sora sa Elena, și începu să studieze științele de stat. Fratele său mai mare, Gheorghe, renunțând la dreptul său de urmaș la domnie, la 28 Martie 1909 Alexandru fu proclamat moștenitor al tronului. — Preocuparea de căpetenie a tinărului prinț moștenitor a fost reorganizarea armatei.

Când Serbia, Bulgaria, Grecia și Muntenegru, prin mijlocirea lui Hartwig, ambasadorul rus dela Belgrad, au încheiat alianța balcanică și în toamna anului 1912 au început atacul concentric împotriva Turciei, pentru a-și elibera frații cari zăceau încă sub stăpânirea otomană, prințul moștenitor Alexandru, în vârstă de abia 24 de ani, a luat comanda supremă a armatei sârbești. Secundat de șeful statului major, voivodul Putnic și de generalul Misić, el a câștigat la 24 Octombrie 1912, bătălia dela Cumanovo, luând astfel revanșa pentru înfrângerea suferită înainte cu 500 ani, de armata sârbească la Cosovopolie (Câmpia Mierlei) din apropiere.

Iată cum s'a pronunțat prințul regent asupra învingerii dela Cumanovo, în un interview acordat ziaristului rus Nicolae Bresko-Bresckowsky, pentru revista „Je sais tout” din 15 Iulie 1914: „Armata noastră cuprinzând 80000 oameni, trebuia să atace armata turcă de 120.000 oameni, solid instalată pe poziții strategice. Mi-

de prof. Dr. Coriolan Suciu

siunea noastră era să o respingem și să o împiedecăm să se concentreze. Scopul fu atins și după această victorie, regele felicită armata prin intermediul meu”. Și felicitarea era bine meritată, deoarece din armata lui Zekki Pașa vreo 10—12 mii Turci rămăseseră pe câmpul de luptă, două mii fură făcuți prizonieri și fuseră capturate 100 de tunuri.

Și prințul continuă: „După Cumanovo Sârbii au zdrobit complet forțele turcești. Am înaintat până la Üsküb (Scoplie) și am ocupat fără nici o rezistență această capitală a Serbiei vechi. Iubesc Üskübul. E un oraș frumos și care are un mare viitor. În trecut a fost capitala noastră, reședința regelui Dușan cel Tare. La Üsküb de altfel — continuă Prințul — am primit în dese rânduri scrisori amenințătoare dela comitații bulgari. Aceste scrisori împodobite cu cranii și oase în chip de cruce, conțineau invariabil acelaș lucru: „Inapolază Bulgarilor Macedonia, dacă nu, vei fi ucis”.

Ce straniu sună aceste declarații, ce teribil memento sunt astăzi aceste cuvinte, când amenințările cuprinse în scrisorile anonime din 1912 s'au împlinit, când comitații bulgari Cernosevski zis și Vlada Gheorghieff, membru al asociației Pro Macedonia și care avea tatuat pe brațul stâng în culoare vânătă de plumb topit capul de mort care se sprijină pe două ciolane încrucișate și deasupra inscripția „svoboda ili smrt” (libertate sau moarte), i-a răpus viața la Marsilia, prin câteva focuri de revolver — probabil tot pentru a răzbuna anexarea Macedoniei la Serbia. — Acest fanatic criminal, care în pașaportul fals pe care-l avea, figura sub numele de Petur Kelemen, n'a uitat nici după 22 de ani să traducă în faptă amenințările dela Üsküb din 1912, bazat pe lozinca, pe jurământul secular „libertate sau moarte”, întrebuințat

totul de pagubă, ascultă sfatul veterinarului, și îi duse pe amândoi la oraș, unde îi vându cum putu, pe un preț aproape de nimic.

— Cel puțin îmi rămâne fânul și nu va mai trebui să mai țin slugă, — își zise Trifon pachetându-și bănușii în buzunarul hainei sub palton. Apoi cu bastonul în mână, veni cu Ion la gară, și hait acasă.

Dela Crăciun nu mai țiaură nici pe Ion și nici pe Firuța, căci nu aveau ce le mai da de luert. Firuța este iarăși la Caracas, Ion la părinții săi; iar doamna Ravaca și domnul Trifon, pentru a nu face atâta foc pe scumpetea asta de lemne și pe lipsa asta de bani, locuiesc în „cuhaa de iarnă”, căci acolo încăp amândoi în patul Firuții.

În salon a pus patul cel cu perini, lada de mireasă, pe care era caseta cu pudra și pământurile, dulapurile cele cu haine domnești și oglinda cea mare. În *mâncătoare* a pus lăița cea cu străjace și cea cu fărmituri, iar în *culcătoare* era patul cea care se închide ziua și noaptea se întinde; dar singur-singurel, de zbiră de urât.

Trifon și Ravaca sunt domni, fără vin, fără cucuruz, fără grâu, fără porci, fără gălște, fără vite, fără fân, fără slujnică, și fără slugă, căci pe semne la domni cei proaspeți așa e *model*. Sed amândoi toată ziua lângă foc și fac planuri, cum să-și cumpere vite. Să vândă adică lui Valeri în primăvară încă un darab de loe, ca să nu rămână cu flugul în gură și cu jugul jos, și să fie de

râsul satului și și de măcaz. Otomanul și divanele îmbrăcate în piele le mai lasă de o cam dată, până va produce via aceea care su de gând s'o facă — dacă le va mai da Valeri bani pentru un darab de vre-o 2—3 iugăre de loe, — când va fi pivnița iară plină de vin, podul și coșarele de cucuruz, hambarul de grâu, grajdul de vite, șoprurile de fân, coteșul de porci, cotigaru de gălște, și când vor mai avea iară slugă și slujnică, să le zică „domnul și doamna”.

— Mai, Trifoane, îi zicea într'o zi badea Gligor din Gruiu: — Ție mai mult bine ți-ar fi făcut Dumnezeu dacă ți-ar fi bătut ghiata ori ți ar fi mâncat fi'oxera vila aceea atunci când ai avut culesul cel mult, căci atunci nu ți-ar fi intrat fumurile în cap ca să te îmbraci domnește. Dar tu te-ai văzut cu bani, cu bucate și fără datorii, și ai zis în inima ta, ca nebunul din Evanghelie: „Sparge — voiți jienitețele mele și mai mari le voi zidi”.

Acum numai încă de două ori să mai cumperi haine domnești, apoi poți lăsa pe Valeri stăpân în toată averea tată-to și a socru-to, cari au muncit și și-au tras dela gură până au făcut-o, ca s'o mănecăi voi domnește, căci în cioareși și în iie largă n'ajă fi putut-o mânca. Dacă v'ar fi dat Dumnezeu vouă și miate, pe atâtă avere și fudulie v'a dat, voi ați fi fost cei dintâi oameni în sat. Dar Dumnezeu drăguțul a făcut bine, că unuia i-a dat una, altuia alta.

Trifon asculta și nu zicea nimic. Iși vedea fudulia strânsă cu ure și tăcea, că n'avea ce răspunde.

Lelea Veta lui Bucurel încă zise odată Ravachii. Hăi, draga Ielii, se vede că tu n'ai știut zicala aceea:

— Ori te poartă cum ți-e vorba,
Ori vorbește cum ți-e portul.

și că

— Obrazul subțire
Cu chelțulă se ține.

Grijăți de asi insinte, ca să nu se întâmplă cu voi și a treia zicală, care zice: — „Vai de acela pe care îl prinde străcia în haine domnești”; — ea să nu pățiți ea neamțul cel fudul, care s'a dus la București cu cățăul de ată, ca să aibă cine îi mânca cojile; iar acela a trebuit să-și vândă și cățăul și hainele ca să-și poată cumpăra o coajă de pâne, și să se întoarcă în țara lui pe jos.

Scoate-vă-ți fumurile din cap, draga Ielii, și lăsați să fie domni aceia cari au școală, diplome și plată la lună; iar hainele negre să le poarte aceia cari n'au altele.

N. Lupu.

At trimis abonamentul la foate pe 1934?

Sufletul tău creștinesc nu are nimic de zis?

care este cel mai frumos și cel mai ieftin calendar românesc

în mișcările de eliberare ale popoarelor asuprite din Balcani, de sub jugul multiseclar al Turcilor.

Chiar dacă pretențiile amenințărilor anonimi vor fi fost nefondate, precum le socotea prințul Alexandru, ura fanatică a comitagiilor bulgari nu s'a potolit, ci ea a cerut o crâiască jertfă, prin asasinatul dela Marsilia, din 9 Oct. 1934.

Când corespondentul revistei „Je sais tout” a amintit Prințul de actele sale de bravură personală, cari au ajuns publice, Alexandru i-a răspuns: „Că am arătat un oarecare curaj pe front nu e nici un merit particular. Strămoșul meu Karageorghe, băga groaza în și Turci, numai când apărea. Tatăl meu, regele Petru, luptând în rândurile armatei franceze contra Prusiacilor, s'a distins deasemeni, fiind cinstit pentru actele sale de bravură cu Crucea Legiunii de Onoare. În definitiv, curajul și lașitatea, ca și inteligența și prostia, noblețea și josnicia, sunt ereditare — și adesea un dar al lui Dumnezeu”.

Câtă cumiințenie în cuvintele unui Prinț de 24 de ani.

Și epopeea războiului balcanic continuă. După învingerea dela Kumanovo a urmat cea dela *Prisat*, apoi cea dela *Bitolla* (Monastir), — aceasta din urmă socotită de cea mai frumoasă ispravă războinică din întreg războiul balcanic. — Luptă a durat 5 zile și 4 nopți (14—19 Noemvrie 1912) între împrejurări cari — desfid orice imaginație. „Două din regimentele noastre — spune prințul Alexandru — au luptat câteva ceasuri aci, stând în apa înghețată ce le ajungea până la gât. Chiar acei cari erau ușor răniți, cădeau încându-se în torentul rece, înroșit de sânge. Dar aceste sacrificii n'au fost zadarnice. Armata noastră a repurtat o răsunătoare victorie”.

Și de fapt, după acest efort, armata turcească din Macedonia nu mai exista. Ea lăsase mii de prizonieri în mâinile învingătorilor, iar comandantul ei — Djavid Pașa — cel mai energic dintre generalii turci, se refugiase cu rămășițele oștirii sale în Albania. — Dar cu câte greutate n'a trebuit să luptă armata prințului Alexandru, până ce a cucerit Macedonia. Numai o rasă de oameni obicinuiți cu mizeria și greul vieții și numai niște soldați îmbărbătați de exemplul viu al șefului lor suprem, a putut să îndure acele greutate. — După învingerea dela Monastir, Turcia ceru pace și tratative se începură la Londra, între beligeranți. Dar războiul se reaprinse, întâiu cu Turcii, din cauza Adrianopolei, pe care o doreau Bulgarii, iar când sprijiniți de Sârbi au pus mâna și pe această cetate, ca recunoștință, printr'un atac mișelesc dat prin surprindere, voiră să alunge pe Sârbi din Macedonia și să pună Europa în fața unui „fait accompli” (a unul fapt împlinit). Generalul bulgar Covaceff atacă armata primă sârbească condusă de prințul Alexandru și armata a treia condusă de generalul Iancovici, la *Bregalnița*, un afluent al Vardarului.

Bătălia dela Bregalnița, din 30 Iunie 1913, în care atacul mișelesc al Bulgarilor a fost respins și armata lor pusă pe fugă, în vreme ce armata română înainta în Cadrilater și spre Sofia, a pecetluit soarta celui de al doilea război balcanic. Viziunea bătăliei fratricide dela Bregalnița, din Macedonia, a fost totodată prilej pentru prințul Alexandru, comandantul armatei sârbești, să se convingă despre risipirea iluziei pe care o nutreau Slavii din Balcani, de a forma un singur stat, dela Adriatica la Marea Neagră.

Și înțeleptul Prinț își încheia reflexiile sale spunând: „Sarcina unui conducător de popor

nu-i chiar așa de ușoară. De multe ori mă silesc privind în jur, aruncând o ochire în taina viitorului, să găsesc cel mai bun răspuns pentru progresul țării și binefacerea cetățenilor. Ah, dacă aș fi mai bătrân acuma, cu 30 de ani”. Așa esclama la 1913 Prințul, care nu avea încă un sfert de veac, și care, durere, n'a ajuns să-și poată adăuga vrăstei sale de atunci cei 30 de ani dorțiți.

Că ce grea e sarcina unui conducător de popor, a avut prilejul să o constate după ce, în curând, peste un an, la 24 Iunie 1914, avea să-și asume sarcina de regent, deoarece tatăl său Petru era greu bolnav. Și abia a trecut o lună de zile și a izbucnit un nou război, mai crâncen decât cel balcanic care abia se încheiase, a izbucnit marele război mondial.

Că ce a avut de pățimit regentul Alexandru alături de armata și poporul său, în acest cumplit război, care i-a devastat întreaga țară, ar fi greu de spus.

Voiu aminti doar, că sub conducerea sa și în prezența bătrânului său tată, armata sârbă, deși inferioară ca număr și armament armatei austro-ungare, totuși a secerat învingeri strălucite, cum a fost cea dela *Drina* din August și cea dela *Rudnic* sau *Valievo* din Dec. 1914, unde armata generalului austriac Potiorec a fost distrusă în așa măsură, încât din 3 corpuri de armată nu mai scăpară decât niște frânturi, după ce rămăseseră în mâinile Sârbilor învingători 50.000 prizonieri și 120 tunuri.

Dar armata sârbească, care în Decemvrie 1914 a curățit țara de dușman, în toamna anului următor 1915, în urma atacului concentric, dat din față de generalul german Mackensen, vestitul spărgător de fronturi, iar din spate de Bulgarii, cari țineau să se răzbune pentru înfrângerea dela Bregalnița și pentru pierderea Macedoniei, fu nevoită să se retragă prin munții fără drumuri ai Albaniei, către țărmurile Mării Adriatice, spre a fi transportată de corăbiile aliaților, pentru a se reface în insula Corfu. Atunci tânărul prinț privea cum duc soldații pe brațe pe bolnavul și bătrânul său tată (de 70 ani) și pe voivodul Putnic, de asemenea bolnav și mergea alături, înfruntând toate neajunsurile și toate mizeriile unei retrageri dramatice.

După ce armata a fost reorganizată și adusă din nou pe frontul din Macedonia, care se refăcuse cu ajutorul aliaților, prințul regent Alexandru avea să fie iarăși la datorie.

Ce să credem despre arătările dela Beauraing

În 3 Ianuarie Fecioara Maria s'a arătat ultima oară celor cinci copii dela Beauraing. Zarva în jurul acestor întâmplări minunate a fost foarte mare. Ca să înțelegem aceasta ar trebui să cunoaștem felul de a vedea al poporului belgian, luptele sale religioase și organizarea minunată a acestor țărișoare, care înlesnește răspândirea, cât mai repede, a tuturor așirilor.

La sfârșitul aparițiilor, toți locuitorii Belgiei s'au împărțit în două cete. Unii credeau aparițiilor, ceilalți, din chibzuință, le atacau. În fiecare partidă erau bărbați de seamă, oameni de știință. Ziarele și revistele scriu zilnic despre aceste apariții. Unii bărbați vrednici altfel și'n slujbe înalte, își rād ce ei ce cred în apariții și spun despre copii că ar fi niște halucinații (inchipuții) ori chiar rătăciți (la minte).

Fernanda Voisin e frumoasă, și astfel

câte nu se pot spune pe socoteala ei. Albert e un mic ștrengar din care pricină multe lucruri rele s'au spus despre el. Într'o zi André: Degeimbre intră în grajd să mulgă vacile. Când ajunse'n prag, mamă-sa din ușa porții îi strigă: Ce-ai făcut André? Ce vor spune acum lumea despre noi, cu toate că eu știu că tu ești copilă bună. André: izbucni în hohote de plâns ca o nevinoată care nu se poate apăra. O apăra în schimb fața sa de copilă cinstită. — Eu am văzut pe această copilă puternică, plină de viață; ea nu e drăguță, dar, după părerea mea, e frumoasă ca o sfântă.

Sora sa Gilberte, mică și subțirică, drăguță, privește lumea în față cu fruntea'n sus. Zâmbetul său e ca apariția soarelui între doi nori. Chipul său vrăjtit atrage pe toți, și ea nu se sînchisește de mulțime. Ea umblă hotărâtă și pare gata, oricând, să povestească aparițiile.

Albert e un copil bun. Ii place să se joace, să strângă timbre și să meargă la cinematograful. Într'o zi, tocmai când el își aranja timbrele intră la el un profesor. Și copilul îi spune: „Lasă-mă'n pace cu aparițiile. Acum am altceva de lucru”.

Pe ceilalți copii, n'am avut prilejul să-i văd. Gilberte Voisin s'a rugat alături de mine o jumătate de oră. Dar n'am îndrăznit s'o privesc în față.

Copiii au primit darul mare de a vedea pe Prea Curata Fecioară. Că oare ei au fost mai vrednici decât alții, asta Dumaezeu o știe. Pentru noi, acest dar rămâne o taină a grației. Fapte că ei au văzut-O. — De altfel, acest dar nu e mai mare decât darul unei „Născătoare de Dumaezeu”, rostită cu credință și dragoste infocată de Dumaezeu, căci și aceasta e un dar pentru bisesele sufletelor.

După cum am spus mai sus toți bărbații de știință, profani și religioși, se ocupă de acești copii. Biserica a numit o comisie de 12 membrii dintre cei mai de seamă bărbați de știință și teologi, cari, după amănunțite cercetări au declarat într'un glas că copiii sunt deplin sănătoși, la trup și la suflet. Ei nu s'au putut înșela și astfel putem crede că ei de fapt au văzut pe Mama lui Dumaezeu.

O jumătate de veac de preoție

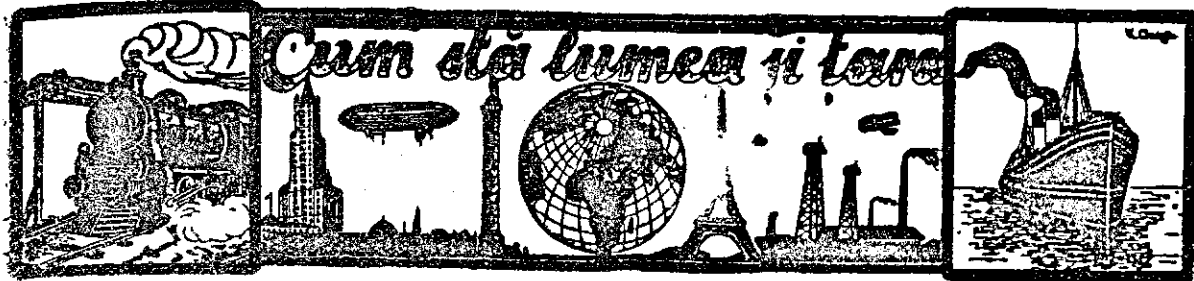
M. O. D. Pavel Salvan, protopop în Reteag, a împlinit în acest an o jumătate de veac de preoție. A muncit 50 de ani în via Domnului ca preot în Ciaba mai întâi, mai apoi în Sămărghița, iar acum ca protopop și arhidiacon onorar în Reteag.

Dsa s'a născut în comuna Baclean, din părinți plugari, la 30 Octomvrie 1859. A studiat în comuna natală, apoi la Năsăud și Blaj unde a dat bacalaureatul în 1881. A studiat teologia la Gherla, iar în anul 1884 a fost hirotonit de preot.

Preot vrednic, bătrânul părinte a fost și un român înfocat, luând parte la mișcările naționale dinaintea de război. În România întregită, a fost decorat cu „Steaua României în gradul de Ofițer” și „Răsplata muncii”.

În 19 Octomvrie a. e., cumosecții și prietenii au sărbătorit cum se cuvine această împlinire de o jumătate de veac de preoție. Preoții tractului i-au oferit prim pâr. V. Campeanu, o cruce mare de argint, iar cumosecții, mulți, între cari și d. Vaida Voievod, fost primministru i-au trimis scrisori cu urări de sănătate. Ii dorim și noi, încă mulți ani sănătoși!

De pe masa nici unui creștin bun și adevărat

Ce lucrează parlamentul

Atât la Cameră cât și la Senat a început discuția la mesaj. Intre vorbiriile deputaților, câte o zi e sorocită interpelărilor.

În ședința Camerei de Joi, 29 Noiembrie, d. deputat *Petre Andrei*, fost ministru național-țărănist, a făcut întrebare asupra unui caz grav petrecut în comuna Toporești din jud. Vaslui. Un maior, comandant al legiunii de jandarmi, trimis în această comună ca să împace anumite desbinări, a tras cu revolverul în mulțime și a omorât patru persoane. D. *Incuțel*, ministru de interne, a răspuns că maiorul care s'a făcut vinovat de această mârșavă faptă, a fost suspendat, și justiția a fost anunțată ca să cerceteze.

D. *Virgil Madgearu* a pus altă întrebare guvernului asupra împrumutului de înzestrare a țării. E vorba despre un comunicat prin care Comercianții și Industriașii sunt încunoștiințați că întru cât nu vor subscrie la împrumutul de înzestrare a țării, nu vor putea cere nici un ajutor dela Stat. D. ministru *Manolescu-Strunga* a răspuns că a dat acest avertisment, din motivul că firme industriale mari, subscriau la împrumut a sume mici de tot.

În ședințele sale din 1 Dec., Camera și Senatul au sărbătorit împlinirea alor 16 ani dela unirea Ardealului cu Patria Mamă. Din partea guvernului a vorbit la Senat d. ministru *Lapedatu*, iar la Cameră d. primministru *Tătărescu*. Dsa a spus între altele:

În ziua acestei comemorări, se cuvine să ne desfacem de tot ce este trecut, pentru a ne identifica numai cu ce este etern în rosturile neamului nostru.

În împlinirea acestei porunci, să aducem prinosul nostru de recunoștință tuturor acelor luptători și carturari ai Ardealului cari au pățimit și s'au jertfit dealungul vremii pentru gândul unirii (aplauze prelungite).

Să aducem apoi prinosul nostru de laudă marilor români, cari în 1 Decembrie 1918, biruind toate loviturile și toate piedecile au știut să îplinească voința generațiilor apuse.

Să așezăm în slava acelei zile pe toți cei ce au pregătit și au desăvârșit acest mare fapt: pe *Gheorghe Pop de Băsești*, pe *Branicea*, pe *Mihali* și pe *Lucaci*, pe *Vasile Goldiș* și pe *Ștefan Cicio Pop*, pe toți cei morți și pe toți cei vii.

Să-i așezăm alături de cetele de mii de plugari și de păstori cari, ca la un apel al istoriei, au alergat din cele patru unghiuri ale Ardealului pentru a striga în cetatea sfântă: „Noi

vrem să ne unim cu Țara”; (aplauze prelungite) să-i așezăm alături de soldații sfărâmători de hotare, care purtând steagurile liberării au pecetluit cu sângele regatului reînvierea Ardealului (aplauze prelungite).

Să lăsăm conștiinței neamului nostru să strige din nou că ceea ce s'a împlinit, nu se mai poate desface și că nu este putere omenească care să poată să clinească vre-una din pietrele dela hotarele noastre (aplauze prelungite).

* * *

În ședința în care s'a sărbătorit unirea Ardealului cu Vechiul Regat, din partea național-țărăniștilor n'a vorbit nici un deputat. Întrebat, d. *Mihalache*, s'a explicat astfel:

„N'am luat cuvântul astăzi din două motive: pentru că, după cum am declarat și în alte împrejurări, partidul liberal prin atitudinile sale a făcut cu neputință altfel de raporturi cu partidul național-țărănesc decât cele de războiu permanent. Nu s'ar fi dat deci justa interpretare declarațiilor noastre de deplină solidaritate națională pentru apărarea patrimoniului comun obținut prin voința unanimă a întregii suflări românești care s'a desăvârșit prin actul dela Alba Iulia și prin jertfele celor mai buni fi ai țării.

În al doilea rând, ar trebui, slăvind actul unirii cu Ardealul, să vorbim despre patriotica, luminată și înțeleaptă acțiune a comitetului partidului național român, în frunte cu *Oiceo Pop*, *Vaida Voevod*, *Iuliu Maniu*, *Aurel Vlad* și alții. N'am vrut să se creadă că vrem să facem capital de partid din ceea ce de mult a devenit capital național“.

Din nou afacerea „Skoda“

După ce d. deputat *Aurelian Benteoiu* a întocmit raportul asupra afacerii „Skoda“, comisia parlamentară s'a întrunit din nou. Prima surpriză, după întrunire, a fost faptul că toți deputații național-țărăniști, membrii ai comisiei, s'au retras, n'au mai luat adecă parte la ședințe. Au trimis în schimb o scrisoare, prin care spun că sunt nemulțumiți de raportul dlui *Benteoiu* care e plin de „toate inexactitățile, toate contradicțiunile“ și e lipsit „de orice fundament a concluziilor sale“.

Altă surpriză a fost în ședința dela începutul acestei săptămâni. D. *Zaharof*, ziarist dela „Universul“, deputat și membru al comisiei de anchetă parlamentară, a declarat că d. colonel *Pomponiu*, s'a prezentat la Dsa, la ziarul *Universul*, și i-a spus:

„Am fost obligat să suspend cercetărilor, pentru că am primit ordin te-

lefonico dela d. ministru *Popovici*, care mi-a spus: din al cui ordin ai intrat aici“?

D. *Zaharof*, care cunoștea situația, i-a spus: „miști“.

Dsa a mai adăugat că colonelul *Pomponiu* i-a dat anumite acte să le fotografieze. De aceste fotografii s'a interesat și d. *Mirto*, fost ministru. Se vede deci că colonelul *Pomponiu* și d. *Mirto*, urmăreau acelaș scop, urmăreau adecă ceva, căci altfel nu ar fi dat, de bunăvoie, nerugați, acte publice ziariștilor. Și, după cum se spune, ei au urmărit defăimarea unor persoane politice, din acelaș partid din care face parte și d. *Mirto*.

Un leac sigur

Un om foarte bogat, care și-a câștigat averea din hoții și înșelăciuni, s'a îmbolnăvit greu, așa că și el însuși vedea că nu mai este scăpare. Cei din jurul lui, îngroziți de soarta sufletului său, l-au rugat în toată forma, să se împace cu Dumnezeu și să restituie păgubașilor tot ce ceea ce i-a păgubit. Bogatul le-a răspuns: „Și apoi dia cei trei feciori ai mei ce se va alege? Pentru că întrecăgă averea mea e câștigată pe nedreptul. Ei în cazul acesta ar trebui să meargă la cerșit“.

Binevoitorii bolnavului s'au plâns atunci preotului. Acesta le-a spus să aducă la cunoștința bolnavului, că preotul știe un leac sigur, pe care dacă și-l va câștiga bolnavul, va scăpa cu siguranță de moarte.

Auzind bolnavul despre aceasta, a trimis aumidecât după preotul rugându-l să-i recomande medicina aceea. „Medicina e sigură dar e foarte scumpă“ — răspunse preotul. „Si costeze sute de mii de Lei, și mi-o fac“ — răspunse bolnavul.

„Boala D. Tale nu se poate vindeca decât dacă îți-se freacă trupul cu unsoare de om viu și sănătos. De s'ar afla cineva care să-și ardă mâna numai cam un sfert de oră, pentru câteva sute de mii de lei, ar fi deajuns“. „Mi-e teamă, Parinte, că nu vom găsi pe nimeni care să-și țină mâna deasupra flăcării atâta vreme până-i curge unsoare“ — răspunse bolnavul. „Eu n'am desădăjduit“, — răspunse preotul — „fiindcă știu că cei trei feciori ai D. Tale te iubesc peste măsură de mult. Ia să-i chemăm și să vedem ce spun“.

Cei trei feciori au fost chemați pe rând, însă nici unul nu a fegăduit că-și va jertfi o mână.

„Eu nu te mai înțeleg“ — spuse pe urmă preotul — „cum îți poți D. Ta jertfi trupul și sufletul pentru astfel de băieți, și cum te-ai hotărât D. Ta să arzi o veșnicie întrecăgă în focul ghenseni pentru niște băieți cari n'au fost în stare să-și jertescă nici o mână, arzându-o abia un sfert de oră, pentru D. Ta. Nu vezi D. Ta, ce nebunie faci?“

Bolnavul rămase uimit de înțelepciunea preotului, se spovedi, se împărtăși și, în fața preotului, își făcu testamentul, prin care a lăsat fiecărui păgubaș cât a fost păgubit, iară băieții au rămas abia cu o mică sfărâmătură din marea avere.

Ai datorii mai vechi la foaie?

Scade jumătate din suma întrecăgă, ia un mandat postal, trimite banii la gazetă și te socotim plătit de toată datoria!

Pentru tinerile profesioniste din Blaj. În cadrele „Reun. fem. gr.-cat. din Blaj”, se ține în fiecare duminică din acest post, câte o predică religioasă pentru tinerile profesioniste din orașul nostru. Predica se ține în capela „Institutului Recunoștinții”, de către pâr. Tit Liviu Chinezu, profesor la Școala Normală de băieți. Duminica trecută, după predică, s'a servit tinerelor ascultătoare un ceai, cheltuielile fiind suportate de o potrivă de „Reun. fem. gr.-cat. române”, și de Preacuvioasa M. Febronla, iar pentru pregătire și servit a oboșit Sora Gema, ajutată de două eleve dela Școala Normală.

Dela Instrucția preregimentară din Blaj. Sâmbătă în 1 Dec. conducătorii și instructorii instrucției preregimentare din jud. T. Mică, au încheiat formal cursurile. S'au ținut cu acest prilej vorbiri, s'au făcut exerciții gimnastice, și câțiva instructori au veselit publicul din sală cu frumoase jocuri.

Agru la Mocior. Agru din comuna Mocior a ținut adunare în ziua de 25 Noembrie a. c. La acest praznic creștinesc s'au făcut părtași și credincioșii din comunele învecinate mărind astfel bucuria zilei. Programul, compus din cuvântări și cântări religioase, a fost o bucurie cerească pentru locuitorii comunei. Serbarea a lăsat în sufletele tuturor o amintire frumoasă.

Misiuni sfinte în Boușarul de jos. În zilele de 18—21 Noembrie, credincioșii comunei Boușarul de jos, jud. Hunedoara, au avut fericirea să asculte cuvântările Cl. D. Dr. Rașu dela Lugoj. Dsa ajutat și de alți On. preoți, din loc și jur, a ținut în aceste zile misiuni sfinte spovedind și împărțind mai multe sute de suflete. Cu acest prilej a cântat corul de curând înființat în comună.

În luptă cu lupii. Dol ciobani își pășteau turma de oi la poalele muntelui Vlădeasa. Deodată au apărut 6 lupi și au dat busna între ei! S'a pornit atunci o luptă înfocată între ciobani și câni de o parte, și lupi de cealaltă parte. Rezultatul luptei a fost un cioban rănit grav, un lup omorât și trei oi lipsă.

A fost îngropat de viu. Trei muncitori din jud. Sălaj lucrau la niște pietriș. Deodată s'a surpat malul peste ei și unul a fost îngropat de viu. După săpături zadarnice, cei doi muncitori scăpați și-au scos tovarășul mort de sub dărâmaturi.

Isprava unui hoț. Un hoț din Constanța a furat un cal și s'a dus cu el în târg să-l vândă. Dar par'că lumea știa că e de furat, n'a vrut să-l cumpere nimeni. Atunci hoțul a omorât calul, l-a jupuit de piele și a vândut-o cu 90 Lei. Dar nu i-a fost de bine, căci a fost prins și băgat la răcoare.

S'a avansat singur. Un soldat simplu, din Galați, s'a avansat el pe el. Și-a pus adică trese de sergent. A fost prins însă și condamnat la 3 luni închisoare și una mie Lei amendă.

Dupăce foarte mulți cetitori ni-s'au plâns că nu sunt în stare să-și plătească toate datorile ce le au la gazetă și ne-au rugat să le spunem ori să le scriem, cât le iertăm din datorile vechi, lată, facem și această mare jertfă din parte-ne, iertăm jumătate din datorile vechi, cele până la anul 1933. Însă numai acelor care ni-le vor plăti cel mult până la 31 Decembrie 1934. Datorile pe anii 1933 și 1934 se vor plăti în întregime.

Pe aceia dintre cetitorii noștri, care nici după această mare bunăvoință din parte-ne nu-și vor face datoria față de gazeta aceasta, îi vom publica fără cruțare la lista neagră, le vom sista foaia și-i vom da în judecată, ca pe unii cari fură simbrila slujitorilor, tură prețul hârtiei și al poștei, și munca cinstită a atâtor oameni cari trudesc în jurul acestei gazete. Bineînțeles că unii ca aceștia vor avea să plătească întreagă datoria.

Și-a ucis fiul din milă. O femeie din Anglia, și-a ucis fiul care era cam nebun și chinuia rău de tot. Judecătorii însă au condamnat-o și pe ea la moarte, căci legea-i lege și ea nu permite să omori pe cineva, nici chiar atunci când se chinulește.

Opt ore sub apă. Un italian a intrat în mare la o adâncime de 22 metri, și acolo a căutat un aparat scufundat. El a stat sub apă 8 ore.

Un veac de căsnicie. În Jugoslavia, o pereche și-a sărbătorit împlinirea alor 100 de ani de conviețuire. Bărbatul are 123 de ani, nevasta 119. Singurul lor copil împlinește acuși 99 de ani.

Și-a înjunghiat nevasta pentru un nasture necusut. Un bărbat din Galați a găsit că la o haină de-a sa lipsește un nasture. Infuriat, s'a năpustit din acest motiv asupra nevastei și a înjunghiat-o. Nevasta a fost dusă la spital în stare gravă, iar el a fost băgat la închisoare.

N'are noroc la loterie. Un englez își pune banii la loterie de vreo 20 de ani. Și ciudat, până acum n'a câștigat niciodată. De astă dată a câștigat, o nimica toată: Dreptul de a bea în fiecare Vinere seara un kg. de vin. Dar englezul face parte dintr'o societate dușmană beuturii, așa că nu se poate bucura nici de acest câștig.

O doamnă doarme de trei zile. O doamnă din Iași a făcut zilele trecute baie. După baie a adormit imediat, și de atunci doarme într'una.

Dureroasă moarte a unui copil de un an. Într'o comună apropiată de Tg. Mureș, părinții au plecat în sat lăsând acasă doi copii mici: unul de trei și unul de un an. Cel de trei ani, a dat fratelui mai mic să bea oțet. Din pricina arsurilor pe care le-a produs oțetul la stomac, copilul a murit în chinuri groaznice.

Avioane americane. În America s'a depus un proiect de lege prin care se prevede construirea alor 800 de avioane de război.

I-au jefuit pe când dormeau. Doi călători au tras la un hotel din Medgidia și au închiriat o cameră. S'au culcat, au dormit bine, dar dimineața când s'au trezit, au observat mirași, că tot ce aveau la ei a dispărut: geamantane, haine etc. Au anunțat pe hotelier, și au așteptat în pat până seara, căci le furaseră și hainele. Noroc că hoții au fost prinși încă în aceeași zi.

Cel mai puternic clopot din lume se află la o biserică din Paris. El e condus cu electricitate și sunetele sale sunt o adevărată muzică.

Cât primește un ministru. Un ziar din Capitală scrie că s'a deschis un credit extraordinar de 245.300 Lei, pentru plata salariului și accessorilor diul subsecretar de stat Valeriu Roman și a șefului său de cabinet, pe 6 luni. Ar veni pe lună 40 de mii pentru ministru și șeful de cabinet, natural, pe lângă celelalte venituri.

O moarte grozavă. Un bătrân din jud. Cernăuți, în vârstă de 80 de ani, s'a sinucis în felul următor: A luat o dinamită, l-a aprins fitilul, a așezat-o sub pat și apoi s'a culcat. Peste câteva clipe, dinamita a explodat, făcând bucăți pe moșneag și dărâmand casa din temelie.

Pierderi zadarnice. Ultima revoluție din Spania a pricinuit țării pagube de 100 de milioane posetas (bani spanioli). Dintre aceștia, 14 milioane sunt furtunile făcute la Banca Națională Spaniolă.

Sfințirea bisericii din Arpașul de sus

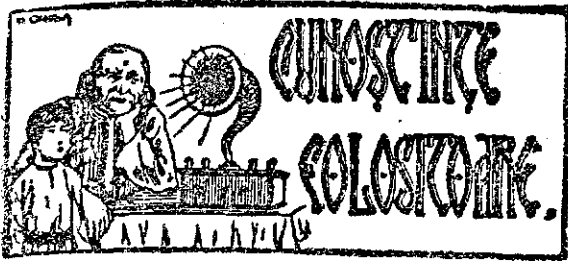
În 21 Noembrie a. c., s'a făcut sfințirea noului lăcaș de închinare a credincioșilor uniți din Arpașul de sus. La acest praznic, *I. P. Sf. Mitropolit Vasile*, a trimis dela Blaj pe *Rvs. Ioan Moldovan*, canonic, care a sosit în comună în prezina sărbătorii, slujind, încă în aceeași zi, în biserică tixită de lume, vecernia și litia. În tot decursul slujbelor, clericii S. Sălăgeanu și T. Munteanu au făcut pe lectorii iar clericii M. Crișan și N. Pepene, pe cantorii.

Până acum credincioșii comunei se închinau într'o capelă, aranjată în casele vrednicului creștin *Smădu*, învățător în comună. În dimineața sărbătorii, dela această capelă a fost dus în procesiune sf. chivot la noua biserică. Înaintea *Rvs. Moldovan* cu sf. chivot, era un sobor de preoți între cari pâr. vicar Brumbol dela Făgăraș, pâr. prot. Dr. Vasile Aftenie, care a venit dela București la acest praznic, la înfăptuirea căruia Dsa își are partea sa, și alți preoți din jur. În fruntea și'n urma soborului de preoți, erau în șiruri lungi locuitorii satului.

S'a făcut sfințirea apei, *Rvs. Moldovan* a binecuvântat biserică, care s'a înconjurat apoi, iar după aceea, s'a slujit sf. liturghie. În decursul predicii Sf. Sa arată dragostea *I. P. Sf. Mitropolit Vasile*, față de credincioșii săi, ceștește apoi decretul prin care pâr. Vasu dela Arpașul de jos, pentru meritele Dsale e numit de viceprotopop onorar. Arată apoi meritele harnicului învă. *Smădu* la ridicarea acestei biserici.

Mai vorbesc apoi pâr. Dr. V. Aftenie, pâr. vicar Brumbol și pâr. Vasu care mulțumește Excelenței Sale pentru cinstea făcută.

La sf. liturghie biserică era tixită de lume, au fost și de altă confesiune. S'au spovedit și cuminecat cu acest prilej mulți credincioși!

Plante cari mănâncă carne

— I. Cum se hrănesc plantele —

Plantele trăiesc ca și animalele. Cresc, infloresc, dau roadă și mor.

Nici o viețuitoare nu poate trăi fără hrană.

Plantele se hrănesc din pământ și din aer. Din pământ ieau apă și materii pămâtoase. Din aer ieau gazul numit acid carbonic.

Materiile pămâtoase le sug cu perișorii ce se află pe rădăcini. Acești perișorii sunt gurile plantelor.

Materiile pămâtoase trebuie să fie dizolvate în apă. Altfel, plantele nu le pot suge.

Din perișorii, apa cu materiile pămâtoase, trece în rădăcini. Aici se află un fel de țevișoare subțiri, cari din rădăcină trec și prin tulpină până în frunze. Apa cu materiile pămâtoase se urcă prin ele.

În frunze, apa și materiile pămâtoase se amestecă cu gazul numit acid carbonic. Acest gaz, plantele l-au luat din aer, prin frunze. Pentruca să-l poată lua, frunzele trebuie să fie verzi. Ciuperce și alte plante cari n'au frunzele verzi, nu pot lua din aer acid carbonic.

Pentruca frunzele să fie verzi, trebuie să se găsească în ele o materie verde numită *clorofilă*. Aceasta materie e de mare trebuință plantelor.

Acidul carbonic, luat din aer, clorofila îl desface în două părți: în *oxigen* și în *carbon*. Oxigenul e dat afară, iar carbonul rămâne în frunze.

Din carbon, din apă și din materiile pămâtoase, în frunze se pregătește hrană. Așadară frunzele sunt bucătaria plantelor.

Precum în gospodăria omului, mâncarea se pregătește, de obicei, la foc, astfel și în gospodăria plantelor, hrana se poate pregăti în frunze, numai la lumina soarelui. La întunec, plantele nu-și pot pregăti hrană.

Și la lumina soarelui, pregătirea hranei în frunze, se poate face numai cu ajutorul clorofilei. De aceea să și zice, că bucătarul plantei este clorofila.

Hrana pregătită, nu rămâne în frunze. Prin alte țevișoare, numite țevișoare ciuruite, trece în tulpină și în rădăcină. Aici se mistuie, prefăcându-se în tot felul de țesături, din cari este formată planta.

Astfel se hrănesc plantele cari au frunzele verzi.

Plantele fără clorofilă, nu-și pot pregăti hrană în chipul acesta. Ele își trag hrana din materiile putrede pe cari trăiesc. Așa sunt ciuperce, cari au în pământ o mulțime de fire, sub-

țiri și albe ca firele de bumbac. Cu acestea fire sug hrana de care au trebuință.

Alte plante nici nu se mai trudesă să sugă hrana din materiile putrede, ci o ieau pregătită gata, din corpul altor plante. Așa sunt plantele parasite, ca tăciunele, rugina grâului, mana viței și altele. Acestea încă au firușoare pe cari le vâră în corpul plantelor pe cari trăiesc și sug de acolo hrana trebuincioasă.

Sunt plante cari nu-și ieau hrana nici în felul acesta, ci prind animale mai mici, mai ales insecte, cari se așează pe frunzele lor, le omoară, le disoală părțile carnoase și le mănâncă.

Acestea se numesc *plante prinzătoare de insecte*, sau *mâncătoare de insecte*. Iar fiindcă mănâncă carnea insectelor, se zic și *plante mâncătoare de carne* sau *plante carnivore*.

Ion Popu-Câmpeanu

Uneltele în agricultură

Agricultorul care și lucrează pământul se folosește de o mulțime de unelte agricole, cari îi ușurează munca. Pe lângă aceste unelte agricole, în agricultură se mai întrebunțează puterea, forța animalelor, a oamenilor și a mașinelor.

În epoca de după războiu agricultura tuturor țărilor a fost într'o stare nu tocmai favorabilă din cauza multor lipsuri ca, de oameni, animale și altele, cari erau destinate susținerii lui. În această vreme lucrarea pământului se făcea mai mult de cei rămași acasă, femei, copii, moșnegi, pentru asigurarea vieții lor.

Refacerea agriculturii însă a început într'un mod foarte frumos, imediat după război, când în marile state s'a produs un al doilea război, însă de astă pe terenul agricol. De fapt introducerea mașinilor a schimbat fața ei, căci cu ajutorul lor imediat a început ca producția să se mărească, datorită lucrării cuminti și bine a pământului.

Mașina a produs mai mult, ceea ce a ajutat la ieftinirea vieții. Tractorul, secerătoarele, treerătoarele după războiul cel mare, au început a năpădi agricultura, iar astăzi toate țările caută să întrebunțeze cât mai multe din aceste mașini, pentru agricultura lor. Statele Unite întrebunțează circa un milion de tractoare, ceea ce a dat naștere acolo la mecanizarea agriculturii. La noi în țară aflăm în bună parte întrebunțate aceste mașini, însă numai de cei mai instăriți care și pot cumpăra asemenea unelte, cari sunt cu adevărat cam scumpe.

Acest neajuns însă se poate ocoli cu foarte mare ușurință, dacă agricultorii s'ar asocia între ei mai mulți, înființând o cooperativă, o societate, prin care să-și poată procura asemenea unelte. Folosința lor s'ar face foarte ușor întrebunțându-le pe pe rând, iar beneficiul ar fi de partea tuturor membrilor și din care ar câștiga însuși statul.

Produsele deasemenea ar putea fi vândute prin mijlocul acestor asociații, cooperative, cari ar înlătura mulțimea de

domnișori veniți să speculeze asupra prețului produselor noastre. Prețul oferit de ei, adeseori este așa de mic, încât nici cheltuielile strict făcute nu se pot acoperi. Prin mijlocul acestor cooperative, însă vom putea valoriza (prețului) bine produsele pământului nostru, rămânând câștigul în pungă noastră.

Mai zilele trecute marea uzină fabrică numită »Reșița« prin conducătorii ei a hotărît a veni în ajutorul agriculturii, ieftinând mașinile și multele agricole. Odată cu aceasta a adus și o mare îmbunătățire acestor produse ale ei.

În acest scop uzinele »Reșița« au făcut reduceri mari, mergând până la 25% din valoarea prețurilor cari erau până acum. Reduceri deasemenea se mai fac la fier de plug, sape și alte lucruri necesare în agricultură și care este de 15%.

Iată dar, că în țară la noi se produc uneltele și mașinile trebuincioasă agriculturii noastre, nefiind forțați a-le aduce din străinătate cu prețuri foarte mari. Aceste produse sunt însă cu 40—50% mai ieftine ca cele importante din străinătate. Toate produsele uzinei »Reșița« pot sta și concura cu cele mai bune produse ale marilor fabrici din țările străine. Ne face cinstă această fabrică și totodată pentru noi face mari sacrificii producând lucruri așa de ieftine. Deci, nu râvniți la cei străini, căci nu-i mai bun ca al nostru din țară!

Adeseori mi-s'a dat ocazia să văd, că mărfurile pe cari le vindeau comercianții, erau fabricate la noi în țară, însă pe ele scria că sunt fabricate în străinătate. Lucru era făcut ca marfa să arate, că este adusă din țara cutare, și'n modul acesta fixându-i un preț mai mare. Căuza acestui fapt ni-l putem explica ușor și anume: cu toții suntem obișnuți să credem că tot ce-i străin e mai bun ca al nostru, și atunci fabricanții ne înșală ușor, punând pe mărfurile fabricate în țară la noi aceste cuvinte scrise cari ne fac să le credem că sunt de *origine străină*.

Căutați deci, a Vă procura toate uneltele de care aveți nevoie dela uzina, fabrica noastră românească »Reșița«, căci în felul acesta banul nostru rămâne în țară, asigurați prin el propășirea industriei românești, ajutați munca muncitorului român și Vă fericiți pe voi înșivă!

Olimpiu I. Barna

Curățirea covoarelor pătate cu funingine

Dacă a picat funingine pe un covor și s'au făcut pește urâte, nu trebuie nici odată măturate, ci mai întâi se presară sare măruntă uscată, apoi să perie bine și nu mai rămâne pe covor nici o peată.

Oalele de lut smălțuite

Se poate întâmpla ca smălțul de pe oalele de lut smălțuite să nu fie bine topit. Din cauza aceasta fierbând în ele mâncări calde, se pot forma în ele otrăvuri stricacioase pentru sănătate. De aceea e foarte bine ca aceste oale înainte de întrebunțare să se umple cu oțet tare de vin și să fiarbă vreme de două ore. Otrăvă nu se mai formează pe ele.

Cărți nouă

Calendarul dela Blaj, pe anul 1935, tipărit și editat de Redacția „Unirii Poporului”. Cuprinde un *îndreptar bisericesc* fiind astfel la îndemâna preoșilor și a cantorilor; povestiri frumoase, poezii și articole religioase scrise de d. Al. Lupeanu Melin, pâr. Iuliu Mator, pâr. D. Neda ș. a. Cuprinde toate târgurile și e singurul calendar care are »Catalogul tuturor sfinților«, așa cum se serbează în biserica noastră. Tipografia Seminarului Teologic, Blaj, 104 pagini, afară de târguri, format 20|14 cm., prețul 10 Lei + 2 Lei porto. Se cere dela Librăria Seminarului, Blaj, sau dela Administrația gazetei noastre.

Manualul cruciatei euharistice, culegeri și traducerți de I. B. Iași 1934. Institutul de Arte Grafice »Presa Bună«, format 9|13 cm., broșată, 64 pagini, prețul 5 Lei.

După ce se arată ce este cruciata euharistică și cine a voit cruciata, se dă legea și obligațiunile cruciatului, precum și deprinderile pe cari trebuie să le facă. Aflăm pe urmă în cârticică imnul și marșul cruciatilor, precum și mai multe rugăciuni, pe lângă 4 chipuri frumoase,

Calea Sfintei Cruci, de P. Iosif Tălmăcel, franciscan. Tipografia Seminarului Franciscan, Săbăoani — Roman, broșată, 72 pagini, format 8|11 cm., prețul 4 Lei.

Pe cât e de mică, pe atât e de folositoare această frumoasă cârticică. Ea cuprinde pe lângă obișnuitele rugăciuni de la Calea Crucii, și mai multe poezii drăguțe scrise de autorul, care a scris această cârticică în amintirea zilei de 14 August 1931 când a avut fericirea și mângăirea să facă Calea Crucii pe străzile Ierusalimului, unde a pățimit și a murit Mântuitorul nostru Isus Hristos, acum 1900 de ani. Cârticica mai cuprinde și mai multe chipuri frumoase.

Rugăciuni în cinstea Preasfintei Inimi a lui Isus, Iași, editura »Presa Bună«, 1934, broșată, format 9|13, 32 pagini, prețul 5 Lei.

Această broșură cuprinde rugăciunile cari se rostesc, în biserica latină, în cinstea Preasfintei Inimi a lui Isus, în limba latină și în traducere românească, și câteva alte rugăciuni.

Prescurtare de istoria sacră, Iași, 1934, Institut de Arte Grafice și Editura »Presa Bună«, 144 pagini, format 12|16 cm., broșată, prețul 10 Lei.

Cârticica aceasta cuprinde istoria biblică pe scurt, tradusă de P. Iosif Malinowski O. M. C. după broșura cu acelaș nume a lui Dr. Fr. I. Knecht din Freiburg Germania. Traducerea este bine făcută și se citește ușor. Cârticica cuprinde și mai multe chipuri foarte bine executate, reproduse după tablourile cele mai celebre.

Toate aceste 4 broșuri drăguțe le recomandăm cetitorilor noștri cu toată căldura.

Lista neagră

Dușmanii foii

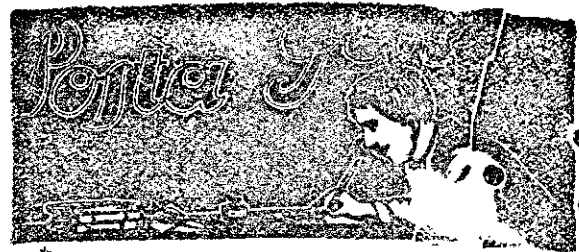
Dușmanii foii sunt toți aceia cari au primit-o ani de rând, s'au fâlit că sunt și dânșii oameni cu carte, iar acum, când le cerem bani nu vreau să ne mai cunoască. Iată numele unora dintre acei cari ne-au păgubit astfel:

Valerian Laslo, Mihailț 675
Teodor Bercea, Habic 825

Florea Dobrea I. Vasile, Cașva	375
Augustin Mărginean, Aiud	810
Șelariu Ioan, Agrișteu	705
Ioan Hârceagă, Meșcreac	495
Martin Fogaracher, Iapa	240
Toma Grozescu, Comloșul mare	1099
Maximilian Teban, Grebeniș	127
Ioan Cornea, Tegehea	1035
Ioan Cosma, Tarcea	964
Valer Pop cantor, Cuteiuș	495
Vasile Marian Cordău	675
Ioan Danc, Biia	945
Ionică Coroian, Teocul de sus	115
Dumitru Geangalău, Tuigheș	445
Vasile L. Pascha, Ghelar	300
Vasile Mihai I. Ioan, Lunca	1035
Nicolae Lup, Agârbiciu	855
Nicolae Bobohalma, Șinca veche	485
Alexă Cornian, Surdești	180
Cezar Șurani, Surdești	1099
Petru Coșofan, Șoroștin	450
Ioan Trit, Chiuzbaia	1035
Ignățiu Anderco, Abrămuț	170
Leon Horja, Valea sasului	275
Valer Pop, Feiurd	495
Mihail Cotuțiu, Tiream	1035
Mihail Salcău, Mihailț	198
Petru Silvășan, Boufariul de jos	647

Vom continua cu asemenea liste și pe acești dușmani ai foii noastre îi vom da și pe mâna avocatului nostru.

Redactor: IULIU MAIOR.

Rădută Adam. Aveți de plătit încă pe 1933 Lei 68 — și pe 1934 Lei 150.

Florin Răstău. Cei 240 Lei de cari ne întrebați i-am primit. Cu reducere mai aveți de plătit Lei 540 până la 31 Dec. 1934.

Buna Vestire Lemnii. Cu reducere făcută, mai aveți de plătit Lei 425, până la 1 Ian. 1935.

Am primit câte 100 Lei dela următorii: Rusu Teodor, Fodor Mihailă, Ioan Coman, Șofron Viorel, Aron Stăncel, Ioan Pop, Vasile Cetățean.

Câte 150 Lei: Ionel Albu, Ioan Cărmu, Of. parohial Galoș-Petriu, Muntean Gheorghe, Abrudan Teodor, Chira Vasile, Văta Samson, Biserica Mădăraș, Suciu Nicolae, Socol Gedeon, Ioan Șerb, Roșca Vasile, Ioan Bochiș, Văcariu Vasile.

Câte 200 Lei: Rădută Adam, Ioan Creța I. T., Simion Rujiță, Vasile Tătar.

Câte 300 Lei: Alexandru Șoșă, Iacob Iata, Domșa Zaharie, Vasile Cherloabă.

Alte sume: Crișan Emilian 75; Dănilă Cerghit 180; A. M. Dumitrean 660; Parohia Sânicolaul mare 500; Nicolae Gligor 110; Ioan Cosmuța 50, Crăciun Petru 38; Atanasie Hopârtean 50; George Cocan 70; Sabin Olea 36; Ioan Ciucure 520; Nicolae Drăgan 73; Golgot Petru I. P. 162; Valeriu Pandrea 350; Of. parohial Vintire 507.

iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

A apărut!

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1935

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *îndreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățătură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, apoi povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

Mai ieftin ca totdeauna!

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, mai ieftin ca totdeauna. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Prețul calendarului va fi Lei 10. — Cu atâta se capătă dela noi, cine îl cumpără la fața locului, în cancelaria noastră. Prin poștă, pentru poștă și împachetare, 2 Lei mai mult. Total 12 Lei.

Prin poștă trimitem numai după primirea sumei de 12 Lei. Acești bani se trimit cu mandat postal la adresa de mai jos. Dacă se cer 10 calendare pe-o singură adresă, ni-se vor trimite Lei 120, iar noi trimitem 11 calendare. În cazul acesta fiecare cumpărător are calendarul cu 12 Lei acasă la dânsul, pe masă! Dacă se cer 20 ex. pe o singură adresă, ni-se vor trimite Lei 240. Iar noi mai dăm pe deasupra în cinste 2 ex.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să aștepte până apare Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Prețul calendarului se trimite cu mandat postal la adresa:

„UNIREA POPORULUI“ pentru calendar
Blaj, jud. Târnava-Mică